

جنگ دیپلماتیک

نیویورک؛ کانون داغ گفت و گوها و رایزنی هاست

مهرآه خوارزمی
خبرنگار

آیا هفتاد و چهارمین مجمع عمومی سازمان ملل نقطه عطفی برای دو پروژه مهم نجات برجام و تلاش برای کاستن از تنش های پدید آمده در منطقه خلیج فارس خواهد بود و آیا حضور سران پنج کشوری که هر یک از جهتی در تعیین سرنوشت برجام و کاستن یا فزودن بر تنش های منطقه ای فعال بوده اند، زیر یک سقف می تواند مؤثر باشد؟

این پرسشی است که پاسخ آن به برآیند و تأثیرگذاری شبکه ای از دیدارهای دوجانبه و پیام هایی که در این دیدارها رد و بدل می شود، بستگی دارد.

حسن روحانی رئیس جمهوری ایران قرار است در زمان کوتاه حضورش در نیویورک با سران چندین کشور و به طور ویژه با

امانوئل مکرون همتای فرانسوی اش و بوریس جانسون و شینزو آبه نخست وزیران فرانسه و ژاپن دیدارهای جداگانه ای داشته باشد. در این میان مکرون و آبه مقامات کشورهای هستند که در ماه های اخیر به نحو پرننگی در موضوع

عملیات نجات برجام فعال بوده اند. مکرون به تنهایی در تماس های مکرر با رئیس جمهوری ایران و دیدارهایش با دونالد ترامپ سعی کرده است نقش شوالیه نجات دهنده را ایفا کند. کسی که برای دستیابی به این هدف طیف گسترده ای از اقدامات را در دستور کار داشته؛ از پیشنهاد تزیق اعتبار ۱۵ میلیارد دلاری به اینستکس تا حتی تلاش برای میانجیگری میان دو کشور. جز این دو، رئیس جمهوری ایران قرار است با بوریس جانسون نخست وزیر انگلیس دیدار کند. دو کشور پس از اجرای توقیف نفتکش «گریس ۱» در جبل الطارق به دست نیروهای انگلیسی و متقابلاً توقیف نفتکش «استینا ایمپرو» انگلیس از سوی ایران یکی از تنش آلودترین فضاها را رابطه خود در چند سال اخیر را تجربه کردند. وضعیتی که به نحوی حاصل نزدیکی بیشتر دولت جانسون به دولتمردان کاخ سفید بود. دیدار سران ایران و انگلیس

اما در حالی برگزار می شود که هر دو نفتکش رفع توقیف شده اند و بهانه تنش تا حدود زیادی برطرف شده است. با این حال یک پرونده جدید روی میز قرار دارد. پرونده ادعایی درباره دست داشتن ایران در حملات پهپادی به تأسیسات نفتی آرامکو در عربستان که سبب شده جانسون با «محتمل» دانستن آن خود را در جبهه امریکایی ها تعریف کند. بی شک سران این کشورها در نیویورک دیدارهایی نیز با ترامپ خواهند داشت. رئیس جمهور دولتی که این روزها با طرح ادعا علیه ایران منطقه را در آستانه انفجار تنش ها قرار داده و پیش تر با خروج از برجام و وضع تحریم ها علیه ایران شرایط را به سمتی پیش برد که این توافق از اهداف خود تهی شود و در نهایت ایران نیز پا در مسیر تعلیق گام به گام تعهدات برجامی اش بگذارد. با این همه تمایل او به دیدار با روحانی که یک

روز مطرح می شود و روز دیگر تکذیب، یکی از موضوعاتی است که این روزها بیشترین گمانه زنی های رسانه ای را به خود اختصاص داده است. تا آنجا که کریستین امانپور، خبرنگار شبکه سی.ان.ان پس از گفت و گو با ظریف مدعی شد: «محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران امروز (یکشنبه) به من گفت که روحانی، رئیس جمهور ایران حاضر است با ترامپ، رئیس جمهوری امریکا این هفته در نیویورک دیدار کند، به شرط این که رئیس جمهور ترامپ آماده باشد کاری را که لازم است انجام بدهد»، [که آن] لغو تحریم ها در ازای «نظارت دائمی بر تأسیسات [هسته ای] ایران است».

شرطی که بعید است محقق شود و دیداری که رخ نخواهد داد. اما اگر تمایلی به حل مسأله باشد، شبکه ای از دیدارهای دوجانبه میان این سران می تواند آن را در ریل حرکت قرار دهد.

#اول_مهر

یگانه خدای
خبرنگار

اول مهر و بازگشایی مدارس فقط دانش آموزان را مشغول نمی کند. خیلی ها که سال هاست درس و مدرسه شان به پایان رسیده با فرا رسیدن مهرماه یاد خاطرات شان می افتند و سعی می کنند در شبکه های اجتماعی خاطرات شان را مرور کنند، عکسی از آن روزها به اشتراک بگذارند و درباره مدرسه های دهه ۶۰ و ۷۰ بنویسند. خاطره هایی که همیشه هم شیرین نیست و باعث می شود خیلی ها جدی و شوخی بنویسند خوشحالند که دیگر به مدرسه نمی روند. خانواده هایی هم که دانش آموز دارند از آغاز سال تحصیلی جدید و مدرسه رفتن آنها می نویسند. با این شرایط عجیب نیست که امروز هشتگ اول مهر و مدرسه بیشتر از بقیه هشتگ ها استفاده شود:

نسرینا: «۲۱ سال پیش، چنین روزی در این ساعت یک بچه اردک زشتی بودم که با مقنعه سفید چونه دار کج و سه سانت قد برای اولین بار از مدرسه برگشتم خونه.»

اردوان رحیمی: «دیشب تو فرودگاه دختر بچه داشت به مامانش می گفت فردا باید برم مدرسه، مامانش می گفت نمیخواد فردا بری امشب دیر می خوابی! بچه گفت: آخه باید واسه حرفشون احترام قائل باشم که گفتن اول مهر بیایید. مامان گفت: نمیخواد حالا واسه بقیش احترام قائل شو! دنیا عوض شده یا مادر پدر؟!»

ننه دیا: «روپوش های مدرسه امسال به جوری قشنگ شده که آدم هوس میکنه دوباره بره کلاس اول...»

قصه گو: «تنها مزیت بزرگ شدن اینه که لازم نیست بری مدرسه!»

محسن: «خبر کوتاه بود و هولناک: همکلاسی دبیرستانم امروز صبح استوری گذاشت و بچشورا هی مدرسه کرد و من همچنان درگیر اینکه در کدوم فصل عاشقی کنم»

مهدی زرافشان: «زیباسازی شهری فقط بچه های دبستانی.»

محدثه الف: «یادمه روز اول مدرسه دم در از مامانم جدا شدم و دویدم وسط حیاط و زمان زیادی نگذشت ک بین تعداد زیادی از کلاس اولیا غش غش می خندیدم. وقتی هم رفتیم کلاس و بعد یه ربع اومدن گفتن: بچه ها برن خونه! عمیقاً از اینکه زود تموم شده بود ناراحت شدم و از اون به بعد چسبیدم به مدرسه»
شاهرخ صالحی: «خدای بزرگ را هزاران بار شاکرم که ۱۵ سال است دیگر مجبور نیستم به مدرسه بروم!»

عمو کاکتوس: «اسکار ترسناک ترین شعر و آهنگ تمام زندگیم هم میرسه به «بوی ماه مهر». یعنی هنوزم وقتی می شنومش بدنم میلرزه»

دختر برکه نقره ای: «اینایی که امروز با ذوق استوری و توئیت زدن از مدرسه رفتن بچه هاشون، هفته دیگه موهاشونو می کنن که بچه مشق هاتو نوشتی؟ تو مگه فردا مدرسه نداری، چرا نمی خوابی؟!»

یسنا: «به روزهای: - پاشو لباس بپوش، بلند شو صبحونه بخور، بجنب که دیر شد. - بذار پنج دقیقه دیگه بخوابم، برام لقمه بگیر، وای مامان دارم میام... در خانه ما خوش آمدید»

بهارین: «یادش بخیر چه خاطرات خوبی از مدرسه امروز یادم اومد. خصوصاً اون قسمتی که یه چیزی رو مینداختیم زیر میز و به بهونه گرفتنش، اون زیر غذا می خوریم یا به روبرویی می گفتیم صاف بشین تا پشتت سرمو بذارم رو میز و بخوابم!»

صادقم: «۱۲ سال تحصیلتون و ۴ سال دانشگاهتون هفت و نیم صبح رفتین کلاس والان چون نمیرین خوشحالین اما نمی دونین معلما ۳۰ سال بعد از اینام هفت و نیم میان مدرسه تا به امثال شما خدمت کنن. قدر بدونین. این همه سال هفت و نیم بیدار شدن و کلاس کار هر کسی نیست.»